

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Vitalianvs Ep. 16. Iulij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

saperent) perpetuos esse iussit. Ex *Surio & Virid. Raderi.*

Nullus homo sibi solum Vivit, & quanto scumque exemplo sancte vite adificaverit, cum tantis & pro tantis mercedem retributionis beata vita accipiet & quantiscumque exemplum male conversationis, etiamsi eum non sequantur, praebeat, pro tantis se malis noverit rationem redditurum. S. Aug. serm. I. de temp.

S. VITALIANVS EP. 16. Iulij.

CApuae natus VITALIANVS virtutis praemium a patriâ Infulam tulit. Fuerunt tamen qui decus hoc inviderent alieno capiti, suo quaerent. Et placuit insuper, cum vel maximè seridè remagerent, fabulam tamen dare. Dormienti vestes suas auferunt, & in locum muliebres reponunt. Has ad preces matutinas vocatus imprudens induit, & templum petit VITALIANVS. Enimvero ridentibus aliis non riserunt scelerum factores. Meretricio habitu contemneratam insulae maiestatem clamant. Proditam tandem histrionicam vel ab ipsâ nocte sanctitatem. Parum fuisse cum mulieribus noctes, dies agere, nisi totus denique in mulierem abiret. Viderent nunc ciues an non rectius colum quàm pedum mulieri committerent. Si viri essent, non laturos sic stolatum Episcopum. Si expiare urbem vellent, monstrum (Episcopum feminam). aquis sepulturos. Quid multis? dum patrono caret innocentia, in mare abjicitur, non jam eluente, sed faciente parricidium culeo. Sed quis innocentiam mergeret? Emergit more suo; & caelum ingratis civibus aquas & cum his segetem negavit, dum VITALIANVM revocarent. Vnâ igitur VITALIANVS & imber è caelo missi excepti-
qu e.

que. Sed ille non fidens honoribus, DEIPARÆ Templum struxit, vivensque in hoc privatus invidiam sub VIRGINIS pallio impunè jam risit. Ex Ferrario.

Anima, quæ amat, ascendit frequenter & curris familiariter per plateas caelestis Ierusalem, visitando Patriarchas & Prophetas, salutando Apostolos, admirando exercitus Martyrum & Confessorum, chorosq; Virginum speculari. S. Aug. Man. c. 24.

S. ALEXIVS CONF. 17. Iulij.

Theatrum est Orbis, in quo sæpiùs malè multum divitem, sed bene pauperem egit ALEXIVS. Patrem Romæ habuit Euphemianum senatorii Ordinis, Sponsam Regii sanguinis. Sed quâ nocte Hymenæus pedem thalamo inferebat, sponsam non reperit. Nempe noctis beneficio elapsus Edesiam aufugit, ibique inter mendicabula tam diu latuit, dum ab effigie DEIPARÆ, ad cuius templum assiduus excubabat, est proditus. Tunc Romam rediit, & (quis credat?) in patriâ domo felicis personam dissimulavit. Hic cum è tantâ hereditate vix ultimum angulum ædium impetrasset, risit scilicet, eum domi se agentem quæri in alieno orbe videret, cum parentes se orbos, sponsa viduam se lamentaretur, cum utrique præsentem inclamarent, vivum lugerent. Spectabat interim sicus suorum lacrymas, vivus suas exequias; appellabat patrem matremque, nec filius audiebat; basibatur servorum suorum manus & ab his servilia multa patiebatur, jam pugnis contusus, jam sordibus perfusus. Sed demum mors sibi parium reduxit. Vox etenim humanâ major Romanum & Pont. & imp. ad demortuum exivit. Ibi ALEXIVM prodiderunt

vul-